

Fáklyaként világítanak a sötétben

II. Rákóczi Ferencre és gróf Széchenyi Istvánra emlékeztek Zircen

Ugyanazon a naptári napon, április 8-án hunyt el a kuruc fejedelem és a legnagyobb magyar is. „Nem véletlenül esik egybe haláluk időpontja, mintha egymást akarnák erősíteni, állócsillagok, fáklyaként világítanak a sötétben, figyelmeztetve, hogy ne hagyjuk el a kijelölt utat” – mondta róluk *Egervölgyi Dezső*.

A Zirci Országzászló Alapítvány kulturális felelőse ezeket a gondolatokat a Rákóczi-szobornál fogalmazta meg 2013. március 27-én, II. Rákóczi Ferenc születésének 337. évfordulóján, hogy aztán két héttel később egy másik szobornál a legnagyobb magyarként számon tartott gróf Széchenyi Istvánról is megemlékezzen.

Április nyolcadika ettől az évtől egy kicsit arról is nevezetes marad, hogy ez volt idén az első olyan nap, amikor tartósabban kisütött a nap. Nagykabátok maradtak a fogason, napszemüvegek kerültek elő, kétkerekű járműveket toltak ki a garázsokból. Nem úgy március végén, amikor Holecz tanár úr érdekes történelmi adalékait kíváncsian, mégis dermedve hallgatta a közönség az újjászülető főtér hófalai mellett, amely 1906-ban kapta a nevét II. Rákóczi Ferencről.

A nevével fémjelzett szabadságharc is jubilál idén, 310 évvel ezelőtt tört ki. – Óriási erőfeszítéseket tett anyagi alapjainak megteremtésére – mondta az 1703-ban kezdődő eseményről *Holecz Tibor*, a Rákóczi Szövetség zirci szervezetének elnöke, miután ismertette a fejedelem történelmi személyiségektől burjánzó családfáját, s Rákóczi életútját. – A kézműveseket mentesítette a katonai szolgálat, a jobbágyokat, s hadba vonult családtagjaikat pedig mindenféle földesúri teher s adó alól – tette hozzá. A hadsereg megszervezése is komoly gondot jelentett, hiszen a kuruc főtisztek nagy része kisebb alakulatok irányítására volt csak alkalmas, nagyobb hadműveletekre nem volt meg a megfelelő katonai szaktudásuk. A kuruc hadsereg a portyázó harcmodorra épült, amivel az egyéni bátorságnak, dicsőségnek lehet teret engedni, de nagy hadseregeket nem lehet legyőzni. Bár voltak győzelmeik is, a kurucok a nagy ütközeteket általában elvesztették – mondta a szónok.

Eddig kevésbé ismert információkkal is szolgált a szabadságharcban kapcsolatban, így például megtudhattuk, hogy az utolsó nagy csatában, Romhánynál néhány száz svéd katona is harcolt a kurucok oldalán, a Szatmári békét követően pedig nem voltak kivégzések, még csak börtönbe sem zártak senkit. Márciusban nem ritka, hogy Petőfi-versek hangzanak el, az viszont igen, hogy nem a „kokárdás ünnepen” történik mindez. A másik nagy magyar szabadságharc költője ontotta magából a szóban forgó szabadságharc vezéralakjáról szóló költeményeket, melyek közül egyet Holecz Tibor is előadott a Rákóczi téren.

2013. április 8-án gróf Széchenyi István halálának 153. évfordulójára emlékeztek a Március 15. téren. A szobornál már kissé száradtan, de még ott voltak a „kezdet” koszorú is, melyek mellé az emlékező szervezetek – Zirci Országzászló Alapítvány, Országos Széchenyi Kör, Rákóczi Szövetség – elhelyezték a szép új virágfüzereket. Egervölgyi Dezső mondott beszédet. „Csak emlékeztünk, koszorúztunk, és mentünk tovább, ahelyett, hogy olvastuk volna a műveit, elmélyedtünk volna az életművében. Eligazítást találtunk volna magunk számára, irányt mutatott volna az élet minden területén, megtanított volna viselkedni, dolgokat helyére tenni, szellemet karbantartani, a kihívásokra átgondoltan reagálni, a hazát értékelni és az erkölcs szellemében élni a nemzeti életet” – fogalmazott a szónok.

Kelemen Gábor